

“Saplantılı halleri yazmayı seviyorum”

Ödüllü yazar Ömer F. Oyal'ın son romanı *Bahara Bir Hediye*, sıra dışı bir aşkı anlatan sürükleyici bir saplantı hikâyesi

Ömer F. Oyal'ın ilk romanı 2006 yılında yayımlandı, bu 15 yıllık süreçte dokuz kitap yazdı Oyal. Beşinci romanı *Mağda Döndüğünde* ile Ankara Üniversitesi Roman Ödülü'ne, *Zaman Lekeleri* ile 2019 Notre-Dame de Sion Edebiyat Ödülü'ne, *Gemide Yer Yok* adlı kitabıyla da 2020 Yunus Nadi Roman Ödülü'ne değer görülmüştü. Şimdilerde yeni romanı *Bahara Bir Hediye* (Yapı Kredi Yayınları) yayımlandı. Roman, Naci'nin Firdevs'e olan saplantısını ve aynı zamanda da bir ailenin hikâyesini anlatıyor.

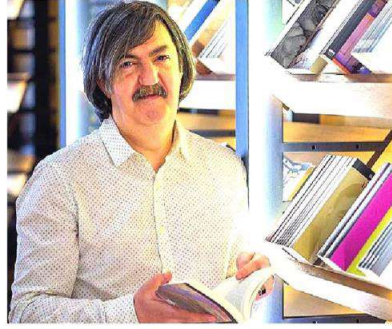
Aradığımız ülküsel diyar

Kitaplarınızda kurduğunuz dünyada sessiz sedasız, daha doğrusu yazıyla yaşıyor gibisiniz...

Evet, daha çok kendi gündemimle ilgilenmeyi tercih ediyorum diyelim. Zaten çok da fazla etrafa saçılmaktan hoşlanmıyorum. Saçılmanın tam tersini makbul buluyorum da denilebilir.

Web sitenizdeki öz geçmiş bölümünüz ilginç ve şöyle bir cümleler var: “Yazmak, aktarılamaz yana doğru hamleler demek. Hem aktarma gayreti hem örtme gayreti demek.” Özellikle “örtme gayreti”ni biraz daha açmanızı istesem...

Yazarken çoğunlukla tatsız yerlere doğru, bazen kolay kabul edilemez yerlere doğru; bazen de ifade edilemez olana doğru gidiyorsunuz. “Örtme gayreti” hem gittiğiniz yolu yürümek hem de yolda bıraktığınız izleri silme, örtme çabası. Hem kendinize; düşünce

ve eğilimlerimize dair işaretler koymak ve hem de bu işaretlerin bulunklaştırılması çabası. Okuyucu kendine dair sonuçları kendi zihnietine, yaşam deneyine göre kendisi çıkartmalı veya bilince çıkartmasa bile hissetmeli. Yani örtme hem esas olanı örtüyor ve hem de okuyucuya düşünme alanı açıyor.

Yazarken çoğunlukla tatsız yerlere doğru, bazen kolay kabul edilemez yerlere doğru; bazen de ifade edilemez olana doğru gidiyorsunuz.

Bir kitaba başlarken nasıl kaygılar yaşıyorsunuz?

Her kitabın kaygısı farklı. Romanlarımı tartıştığım meseleler üzerine kurduğum için o mesele ile o romanın dünyası, karakterleri, duygusu ile ilişkisine dair endişeli oluyorum.

Bütün bunların bir kurguda birleşip bir doku oluşturup oluşturmadığı ile ilgili kaygılar da yaşıyorum. Hatta en önemlisi dokunun, ritmin oluşup oluşmadığına ilişkin kaygı diyebilirim.

Bahara Bir Hediye'yi yazarken peki, kaygılarınız var mıydı?

Bu en kaygılı olduğum kitaplardan birisiydi. Bu hikâyeyi birinci tekil şahıs ağzından anlatmak beni zorladı. Burada bir ölçü, bir denge çok önemliydi. Ölçü tutturulmadığında

metnin tartışmak istediğinden bambaşka yerlere gitmesi veya aksine güçsüz kalması ihtimali vardı. İlk yazdığım da olmadı zaten, o yüzden neredeyse baştan ikinci kez yazdım kitabı.

Naci'nin Firdevs'e olan saplantısı aşkı bir saplantı. Yazarken Naci karakteriyle nasıl bir duygusal temasınız oldu?

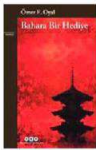
Saplantılı hal üzerine yazmayı zaten seviyorum. Burada ise söz konusu olan anlatılmak, açık edilmek bir yana kişinin kendisine itirafının bile neredeyse düşüncülemeleşmesi. Bu durumda da saplantının bir tür hayranlık, bir tür yüceltme halini alarak kendi kendini beslemesi öne çıkıyor. Böyle bir hayranlığın ve haliyle saplantının zihinde nasıl işleyeceği ile ilgilendim.

Nefes alınmaz hava

Bir yandan da bir aile hikâyesi *Bahara Bir Hediye*. Aile ne ifade ediyor bu romanda sizin için?

Burada eğitimi ve kendi dünyası olan bir aile söz konusu. Ama evde Firdevs dışında herkesin Türkiyat camiasına mensubiyetleri, annenin ilkeleri, evdeki el yazması fotokopileri nefes alınmaz bir hava oluşturuyor. Bir anlamda da günün gelgeç havasına zıt, geleniğin bir değer olduğu bir evden söz ediyoruz. Firdevs bu geçmişten de bu anlayıştan da firar çabasında.

Bahara Bir Hediye
/ Ömer F. Oyal / Yapı Kredi Yayınları / Roman / 224 Sayfa

Başka bir kültüre firar etmek

Firdevs'in saplantısı da başka bir yönde, onun da Japon kültürüne bir saplantısı var aslında...

Firdevs'teki başka bir kültüre firar ederek çevresini saran kültür dünyasından kaçma saplantısı. “Bu kadar uzak bir kültüre hayranlık nedir ve başka bir kültüre firar mümkün müdür?” gibi sorularla ilgilendim. Yani, o

ülkeye atfettiğimiz sıfatlar ne ölçüde gerçek? Bu türden bir hayranlıkta firarın nesnesinin gerçekte ne olduğundan çok kişinin aradıkları önemli.

Yer verdiğiniz alıntılar hem klasik Türk edebiyatıyla hem Japon kültürüyle teması sağlıyor, sizi buralara götüren neydi?

Japon kültürüyle, savaş sanatlarıyla eskilerden beri

ilgiliyim ama Türkiyat daha ağır basıyor. Eski metinlerdeki etimoloji ağırlıklı çalışmalar da beni hep heyecanlandırmıştır. Belki de bu ülkenin ruhunun esasını oluşturan beş-altı temel kitaba ilişkin çalışmalar da hep ilgiyle okuyorum, bunların hepsi süregelen bir ruh dünyasının ürünleri ve bu döngü çok ilginç.